

خط بلده ایماندارای عبرانی

پیشگفتار

ای خط بلده مسیحیای عبرانی نوشته شده که بخاطر نداشتون فهم دُرست دَ باره مقام و کارِ عیسیٰ مسیح دَ حالِ پس رفتو دَ دینِ سابقِ خو بود. امزی خاطر نوشته کُننده امزی خط بیان کده مَوگیه که عیسیٰ مسیح واقعاً از طرفِ خُدا آمده و بلده ازی که اونا ره تشویق کُنه که دَ ایمان خُو ثابت بُمنه، اینی مطلب ها ره بطورِ واضح بیان مونه:

۱- عیسیٰ از ازل تا ابد باچه خُدا آسته و از تمامِ انبیا و ملایکه ها و موسیٰ کده مقام شی باله یه.

۲- عیسیٰ دَ وسیله خُدا دَ عنوانِ پیشوای ابدی تعیین شده و مقام شی از پیشوایونِ بنی اسرائیل کده باله آسته.

۳- عیسیٰ ایماندارا ره از گناه، ترس و مرگ ابدی نجات میدیه و بحیثِ پیشوای بزرگ، نجاتِ حقیقی ره بلده ازوا مهبیا

مُوكُنْه كَه قُرْبَانِي هَا و مَرَاْسِمِ شَرِيْعَتِ تَنْهَا سَايَه اَمْزِي نِجَاتِ حَقِيْقِي و بَزْرُگِ اَسْتَه .

نُوْشْتَه كُنِنْدَه دَ فِصْلِ ۱۱ اَز شَخْصِيَّتِ هَايِ مَشْهُوْرِ بَنِي اِسْرَائِيْلِ نَامِ مِيْگِيْرَه و دَ بَارَه اِيْمَانِ اَزْوَا تَوْرَه كُفْتَه اَز خَاْنِنْدَه هَا دِرْخَاْسْتِ مُوْنَه كَه دَ اِيْمَانِ خُوْ دَ عِيْسَى مَسِيْحِ مُسْتَحْكَمِ بُمْنَه .
دَ فِصْلِ ۱۲ تَاكِيْدِ مُوْنَه كَه اِمْكَانِ دَرَه سَخْتِي و رَنْج-و-عَذَابِ اُوْنَا رَه گِرْفْتَارِ كُنْه، و لَه اُوْنَا رَه تَشْوِيْقِ مُوْنَه كَه تَا اَخِرِ وْفَاْدَارِ بَاْقِي بُمْنَه و چِيْمِ اُمِيْدِ اَزْوَا سُوْنِ عِيْسَى مَسِيْحِ بَشَه . اِي خَطِ قَدْ تَوْرَه هَايِ نَصِيْحَتِ اَمِيْزِ و اَخْطَارِ اَخِرِ مَوْشَه .

فَهْرَسْتِ عِنْوَانِهَا

بَزْرُگِي مَسِيْحِ نِسْبَتِ دَ مَلَايِكَه هَا (فِصْلِ ۱ آيَه ۱)

نِجَاتِ بَزْرُگِ (۱:۲)

پِيْشْوَايِ اِيْمَانِ مَوْ (۵:۲)

بَزْرُگِي مَسِيْحِ نِسْبَتِ دَ مَوْسَى (۱:۳)

خَبْرْدَارِ كَدُو دَ ضِدِّ بَه اِيْمَانِي (۷:۳)

اَرَاْمِشِ قَوْمِ خُدا (۱:۴)

عِيْسَى پِيْشْوَايِ بَزْرُگِ بَاعْظَمَتِ (۱۴:۴)

خَطْرِ دُوْرِي اَز خُدا (۱۱:۵)

- يَقِين دَ وَعِدِه خُدا (١٣:٦)
- دَ بارِه مَلَكِي صِدَق (١:٧)
- عِيسَى مِثْل مَلَكِي صِدَق (١١:٧)
- پِيشوای بزرگِ عَهْدِ نَو (١:٨)
- عِبَادَت دَ خَيْمِه زَمِينِي (١:٩)
- خُونِ مَسِيح (١١:٩)
- قُرْبَانِي مَسِيح يَگِ دَفْعِه و بَلَدِه هَميشه (١:١٠)
- ثَابِتِ قَدَمِ مَنَدُو دَ اِيْمَان (١٩:١٠)
- مَعْنِي و قُدْرَتِ اِيْمَان (١:١١)
- تَحْمَلِ و بُرْدَبَارِي (١:١٢)
- باخبرِ کدو دَ بارِه پَسِ رَفْتُو سُونِ گُناه (١٤:١٢)
- نَصِيحَتِ هَايِ آخِرِي (١:١٣)

بزرگیِ مَسِيحِ نِسَبَتِ دَ مَلَايِكِه هَا

١ دَ زَمَانِ قَدِيمِ خُدا دَ طَرِيقِه هَايِ کَلُو و مُخْتَلِفِ دَ وَسِيْلِه
 اَنبِيَا قَدِ بَابِه کَلُونَايِ مَو توره گُفت،^٢ مَگَم دَ اَمزِي رُوَزايِ آخِرِ دَ
 وَسِيْلِه بَاچِه خُو قَدِ اَز مَو توره گُفت، دَ وَسِيْلِه بَاچِه کِه اُو رِه
 وَارِثِ تَمَامِ چِيْزَا قَرَارِ دَدِ و دَ وَسِيْلِه اَزُو تَمَامِ عَالَمِ رِه اَسْتِ کَدِ.
 ٣ اُو نُورِ جَلَالِ خُدا و نِشَانِ دِهْنِدِه ذَاتِ خُدا اَسْتِه و تَمَامِ چِيْزَا رِه

قد کلامِ پُرْقُدْرَتِ خُو نِگاہِ مُونِه. وختیکه اُو کارِ پاکِ کدو بَلَدِه
گُناه‌هایِ اِنسانِ رِه دَ جَایِ اُورِد، دَ عَالِمِ بَالِه دَ دِسْتِ رَاسْتِ
خُدایِ مُتَعَالِ شِشْت.

^۴ دَ اندازِه که از ملایکه ها کده مقامِ شی بَالِه شُد، دَ امزُو
اندازه نامی که صَاحِبِ شُد ازوا کده بَزُرگَتَر بُوَد. ^۵ چُون دَ کُدَمِ
از ملایکه ها خُدا تا آلی رِه گُفْتِه که:

”تُو باچِه مه اَسْتی،

ما اِمروزِ اَتِه تُو شُدَم“؟

و یا:

”ما اَتِه ازُو مُوشُم

و اُو باچِه مه مُوشِه“؟

^۶ و غَیْتیکه باچِه اوْلباری رِه دَ دُنیا میرِه، اُو بَسْمِ مُوگیه:

”تَمَامِ ملایکه هایِ خُدا باید اُو رِه پَرَسْتِشِ کُنِه.“

دَ بَارِه مَلَايِكِه هَا خُدا مُوگِيه:

”مَلَايِكِه هَاي خُورِه رَقْمِ بَادِ هَا جُورِ مُونِه

و خِدْمَتِگَارَايِ خُورِه رَقْمِ اَلَنگِه هَاي اَتِشِ.”

مگم اُو دَ بَارِه بَاچِه خُو مُوگِيه:

”اَيِ خُدا، تَخْتِ تُو تَا اَبَدِ بَرَقَرَارِ مُومِنِه

و تَيَاقِ پَادِشَاهِي تُو، تَيَاقِ عَدَالَتِ-و-اِنصَافِ اَسْتِه.

تُو عَدَالَتِ رِه دُوسْتِ دَرِي و اَز شِرَارَتِ بَدِ مُوبَرِي؛

اَمْزِي خَاطِرِ خُدا، خُدايِ تُو،

تُو رِه قَدِ رُوعُونِ خُوشِي كَلُوتَرِ اَز رَفِيقَايِ تُو مَسَحِ

كَدِه.”

و اَمْچُنَانِ مُوگِيه:

”اَيِ خُداوند، تُو دَ اِبْتِدَا بُنِيَادِ زَمِي رِه ايشْتِي

و آسمونا کارِ دِستای از تُو یِه.

^{۱۱} اونا نیست موشه، لیکن تُو باقی مومنی؛

اونا پگ شی رقمِ کالا کهنه-و-فرسوده موشه.

^{۱۲} تُو اونا ره رقمِ چپن پیچ مونی

و اونا رقمِ کالا تبدیل موشه.

لیکن تُو امو آستی که بودی

و سال های تُو خلاصی ندره.

^{۱۳} خُدا دَ کَدَمِ از ملایکه های خُو تا آلی ره گفته که:

”دَ دِستِ راست مه بشی

تا دُشمنای تُو ره تی پیی زیر پای تُو جور کنم“؟

^{۱۴} آیا پگِ ملایکه ها روح های خدمتگار نیسته؟ و آیا اونا ربی

نشده تا بلده کسای خدمت کنه که وارثِ نجات موشه؟

۲ پس مو چیزی ره که شنیدی باید د دقتِ کلوتر دزو توجّه کنی تا ازو دور نشنی. ^۲ چون اگه پیغامی که د وسیله ملایکه ها گفته شد، صحیح بود و هر خطا و ناطاعتی مُنصِفانه د جزای خو رسید، ^۳ پس مو چطور میتنی از جزا دوتا کنی اگه ای رقم نجاتِ بزرگ ره نادیده بگیری؟ امی نجات ره که اول د وسیله مولا اعلان شد، بعد ازو د وسیله کسای که ازو شنیدد، دز مو تصدیق شد. ^۴ د عین حال، خُدا ام دزی باره شاهی دد د وسیله مُعجزه ها، چیزای عجیب و کارای پُر قدرتِ مُختلِف و د وسیله تقسیم کدون تحفه های روح اَلْقُدَس د مُطابِقِ خاست-و-اراده خو.

پیشوای ایمان مو

^۵ چون خُدا دُنیای آینده ره که مو د باره شی توره موگی، تابع ملایکه ها نکد، ^۶ بلکه یگو کس د یگو جای کتابِ مُقَدَّس شاهی دده گفته:

”انسان چی آسته که تو د فکرِ ازو آستی،

یا «باچه انسان» که تُو دَزُو تَوَجُّه کُنِی؟

^۷ بلده یگ زمان کم او ره از ملایکه ها کده تاهتر قرار ددی

و تاج جلال و عزت ره د سر شی ایشتی

^۸ و تمام چیزا ره د تی پای ازو قرار ددی.

آلی که خدا تمام چیزا ره تابع ازو کده، پس هیچ چیزی نمنده که تابع ازو نبشه. لیکن فعلاً مو هنوز نمینگری که تمام چیزا تابع ازو بشه. ^۹ مگم مو عیسی ره مینگری که مقام شی بلده یگ زمان کم از ملایکه ها کده تاهتر شد، و آلی تاج جلال و افتخار د سر شی ایشته شده، چراکه او رنج مرگ ره کشید تا د وسیله فیض خدا مزه مرگ ره بلده پگ بچشه.

^{۱۰} خدا که تمام چیزا بلده ازو و د وسیله ازو وجود دره، تصمیم گرفت که بچکیچای کلو ره د بزرگی-و-جلال خو بیره. و بلده ازو مناسب بود که سرچشمه نجات ازوا ره د وسیله رنج ها کامل جور کنه. ^{۱۱} چون امو که مقدس مونه و ام کسای که مقدس موشه، پگ شی د یگ خانوار تعلق میگیره. امزی خاطر عیسی شرم شی نمیه که اونا ره «برار» کوی کنه،

^{۱۲} چُون مُوگِيه:

”نام تُو ره دَ برارون خُو اِعلانِ مُونُم،

و دَ مینکلِ جماعتِ ایماندارا تُو ره ستایشِ مُونُم.“

^{۱۳} بسمِ مُوگِيه:

”ما تَوَكَّلُ خُو ره دَزُو مُونُم.“

و بازِ مُوگِيه:

”اینه، ما و بچکِیچای که خُدا دَز مه دَدَه.“

^{۱۴} ازی که بچکِیچا دَ جِسْم و خُونِ شَرِیکِ اَسْتَه، اُو ام دَ امزی

چیزا شَرِیکِ شُد تا دَ و سِیلَه مَرگِ خُو صَاحِبِ قُدْرَتِ مَرگِ

یعنی اِبْلِیسِ ره تَباهِ کُنَه ^{۱۵} و کَسایِ ره که از ترسِ مَرگِ دَ تمامِ

عُمَرِ خُو دَ غُلامیِ نِگاهِ شُدَد، آزادِ کُنَه. ^{۱۶} چُونِ وَاضِحِ اَسْتَه که

اُو بَلَدَه کومکِ مَلايِکَه ها نَمَد، بَلکِه اَمَد تا دَ اَوَلادِه اِبْرَاهِیمِ

کومکِ کُنَه. ^{۱۷} دَ امزی دَلیلِ لَازِمِ بُوَد که اُو از هر نِگاهِ رَقْمِ

بِرارونِ خُو جورِ شُنَه تا دَ خِدْمَتِ خُدا یِگِ پِیشوایِ بُزْرگِ رَحِیمِ

و وفادار شده گناهای مردم ره كفاره كُنه. ^{۱۸} ازی كه او خود
شی رنج دیده آزمایش شد، او میتنه بلده كسای كه آزمایش
موشه كومك كُنه.

بزرگی مسیح نسبت د موسیٰ

۳ امزی خاطر، آی برارونِ مقدس كه د دعوتِ آسمانی

شريك استید، فكر-و-هوش خو ره سون عیسیٰ بگیرید كه او
رسول و پیشوای بزرگ مو آسته و مو ای ره اقرار مونی. ^۲ او
د خدای كه او ره تعیین كد وفادار بود، امو رقم كه موسیٰ ام
د تمام خانه خدا وفادار بود. ^۳ چون عیسیٰ از موسیٰ كده كلوتر
لایق احترام آسته امو رقم كه آباد كنده یگ خانه از خود خانه
كده كلوتر لایق احترام آسته. ^۴ البته هر خانه د وسیله یگو كس
آباد موشه، مگم آباد كنده تمام چیزا خدا آسته. ^۵ موسیٰ مثل
یگ خدمتگار د تمام خانه خدا وفادار بود تا د باره چیزای
شاهدی بدیه كه د آینده باید گفته موشد. ^۶ مگم مسیح مثل
باچه د بله خانه خدا وفادار آسته؛ و خانه ازو مو آستی، د
شرطی كه امو اطمینان و افتخار امید خو ره محكم نگاه كنی.

خبردار کدو دَ ضِدِ بے ایمانی

٧ پس اُمُو رَقْمِ کِه رُوحِ اَلْقُدْسِ مُوگِیَه:

”اِمْرُوزِ اِگِه اَوَازِ اَزُو رِه مِیْشَنَوِیْد،

٨ دِلِ هَایِ خُو رِه سَخْتِ نَکُنِیْد،

رَقْمِی کِه دَ زَمَانِ یَاغِیْگِری کَدِیْد،

دَ وَخْتِ اَزْمَایِشِ دَ بِیَابُو،

٩ دَ اِمْرُوزِ جَای کِه بابِه کَلونَای شُمُو مَرِه اَزْمَایِشِ و اِمْتِحَانِ

کَد،

بَاوْجُوْدِ کِه اُونَا دَ مُدَّتِ چِلِ سَالِ کَارَایِ مَرِه دِیْدُد.

١٠ اِمْرُوزِ خَاطِرِ دَ بِلِه اِمْرُوزِ نَسْلِ قَارِ شُدْم

و کُفْتُمْ: 'اُونَا هَمِیْشِه دَ دِلِ هَایِ خُو سُونِ کُمرَاهِی

موره

و راه های مَره نَشِنَخْتَه.

۱۱ پس دَ غَیْتِ قَارِ خُو قَسْمِ خورْدُم

که اونا دَ آرامِش مه داخلِ نَمُوشه.

۱۲ آيِ بَرارو، اِحْتِیاطِ کُنید که هیچ کُدمِ از شُمو دِلِ شَریر و

بے ایمان نَدَشته بَشید که از خُدای زنده رُوی گردو شُنید،

۱۳ بَلکه هر روز یگدیگه خُو ره نَصیحَتِ کُنید، تا زمانی که

«امروز» گفته مَوشه، تا که هیچ کُدمِ شُمو بازی گُناه ره

نَخورید و سَنگدِلِ نَشُنید. ۱۴ مو شَریکِ های مَسیحِ شُدے، دَ

شرطی که اِعتمادِ اوْلنِه خُو ره تا اَخرِ مَحکمِ نِگاهِ کُنی. ۱۵ اَمُو

رَقمِ که دَ کِتَابِ مَقَدَّسِ گفته شُدِه:

«امروز اگه آوازِ ازو ره مِیَشَنوید،

دِلِ های خُو ره سَخْتِ نَکُنید

رَقمی که دَ زَمَانِ یَاغِیگری کَدید.

۱۶ پس اونا کی بُوَد که شُنید، و لے هنوز ام یَاغِیگری کد؟ آيا

اونا تمام امزو کسای نَبود که دَ وسیله موسیٰ از مصر بُرو
 آورده شد؟ ^{۱۷} و دَ بِلَه کدَم کسا خُدا دَ مُدَتِ چِل سال قار بُود؟
 آیا دَ بِلَه امزو کسا نَبود که گناه کد و جَسدهای ازوا دَ بیابو
 اُفتد؟ ^{۱۸} و خُدا دَ باره کی قَسَم خورد که دَ آرامشِ ازو داخل
 نَموشه؟ آیا دَ باره امزو کسا که ناطاعتی کد قَسَم نَخورد؟
^{۱۹} پس مو مینگری که اونا بخاطرِ بے ایمانی خُو نَتَنست دَ
 آرامشِ داخلِ شنه.

آرامشِ قومِ خُدا

^{۲۰} پس مو باید ترس دَشته بشی، نَشنه دَ حالیکه وعده
 داخلِ شُدو دَ آرامشِ ازو هنوز باقی آسته، معلومدار شنه که
 یگون از شمو فرصت ره از دِست دَده بشه. ^۲ چون خوشخبری
 امو رقم که دَز مو اعلان شُد امو رقم دَزوا ام اعلان شُد، مگم
 کلامی ره که اونا شنید بلده ازوا فایده نرسند، چراکه اونا قد
 شنونده ها دَ ایمان اِتفاق نکد. ^۳ لیکن مو که ایمان اُوردی دَ
 امزو آرامشِ داخلِ موشی دَمزو آرامشِ که خُدا دَ باره شی
 گفته:

”پس ما دَ غَيْتِ قارِ خُو قَسَمِ خورْدُم

که اونا هرگز دَ آرامِش مه داخلِ نَمُوشه.“

باوجودِ که کارِ خُدا دَ وختِ خَلقِ کدونِ دُنیا تامو شُدُد،^۴ چُون دَ یگِ جای دَ بارِه روزِ هفتمِ اینی رقمِ مُوگیه: ”و خُدا دَ روزِ هفتمِ از تمامِ کارایِ خُو آرامِ گرفت.“^۵ و دَ امزو جای بسمِ مُوگیه: ”اونا هرگز دَ آرامِش مه داخلِ نَمُوشه.“^۶ ولے ازی که آرامِش هنوز باقی آسته تا بعضی کسا دَزُو داخلِ شُنه و ازی که کسای که سابقِ خوشخبری ره شَنِید، بخاطرِ نافرمانی دَزُو داخلِ نَشُد،^۷ خُدا بسمِ یگِ روزِ ره تعیینِ مُونه یعنی «امروز» ره که بعد از وختایِ کَلو دَ و سِیلِه داوودِ گُفت و امو رقمِ که دَ باله ذکرِ شُدِه:

”امروز، اگه آوازِ ازو ره میشنوید،

دِلِ خُو ره سختِ نَکُنید.“

^۸ چُون اگه یوشعِ دَزُوا آرامِش مِیدد، خُدا بعد ازو دَ بارِه یگِ روزِ دیگه توره نَمُوگُفت.^۹ پس آرامِشِ روزِ آرامِ هنوز بلده قومِ خُدا باقی آسته؛^{۱۰} چُون هر کسی که دَ آرامِشِ خُدا داخلِ شُنه،

اُو ام از کارای خُو آرام میگیره، امو رقم که خُدا خود شی از
 کارای خُو آرام گرفت. ^{۱۱} پس بید که سخت کوشش کنی که د
 امزو آرامش داخل شنی، تا هیچ کس از نافرمانی ازوا سرمشق
 نگیره و نفته. ^{۱۲} چُون کلام خُدا زنده و فعال آسته، از هر
 شمشیر دُودم کده تیزتر و د اندازه بُرنده آسته که جان ره از
 روح و بندها ره از مغز جدا مونه و فکرها و نیت های دل ره
 تشخیص میدیه. ^{۱۳} هیچ مخلوق از نظر خُدا تاشه نییه، بلکه
 تمام چیز د پیش چیمای ازو لچ و برملا آسته و دزو پگ مو
 باید حساب خُو ره بدی.

عیسی پیشوای بزرگ باعظمت

^{۱۴} پس، ازی که مو یگ پیشوای بزرگ باعظمت دری که از
 آسمونا تیر شده، یعنی عیسی باچه خُدا، بید که اقرار خُو ره
 محکم نگاه کنی. ^{۱۵} چُون مو اُو رقم پیشوای بزرگ نداری که
 نتنه د ناتوانی های مو قد مو همدردی کنه، بلکه اُو کسی
 آسته که از هر نگاه رقم ازمو وری آزمایش شد، و له بدون
 گناه باقی مند. ^{۱۶} پس بید که قد اطمینان-و-جرات د تخت
 فیض نزدیک شنی تاکه رحمت پیدا کنی و فیض ره د دست
 بیری تا د وخت ضرورت مو ره کومک کنه.

۵ هر پیشوای بزرگ از مینکلِ انسان ها انتخاب شده بلده

انسان ها د کارای مربوطِ خدا تعیین موشه تا هدیه ها و

قربانی ها ره بلده گناه ها تقدیم کنه. ^۲ او میتنه که قد جاهلا و

گمراه ها د نرمی-و-ملايمتی رفتار کنه، چراکه خود ازو ام

گرفتارِ ضعف-و-ناتوانی آسته. ^۳ امزی خاطر او امو رقم که

بلده گناهای مردم قربانی مونه، امو رقم بلده گناهای خود خو

ام قربانی کنه. ^۴ هیچ کس ای مقام ره بلده خو نميگیره، سواي

که خدا او ره کوی کنه، امو رقم که هارون ره کوی کد.

۵ و امی رقم مسیح ام خود شی خود ره بزرگی-و-جلال ندد که

پیشوای بزرگ شنه، بلکه د وسیله امزو تعیین شد که دزو

گفت:

”تو باچه مه آستی،

ما امروز آته تو شدم.“

۶ و بسم د یگ جای دیگه مویگه:

”تو تا ابد پیشوا آستی،

دَ مَقَامِ مَلَكِي صَدَقِ .”

^۷ عیسیٰ دَ زمانی که دَ جِسْمِ دَ ای دُنیا بُود، قد آوازِ بلند و آویدِه دَ پیشِ خُدای که میتنست اُو ره از مرگِ نجاتِ بدیه دُعا و عُذر-و-زاری کد و بخاطرِ تسلیمِ بُودون شی شنیده شد. ^۸ اگرچه اُو باچه خُدا بُود، ولِے اطاعتِ کدو ره از رنجی که کشید یادِ گرفت ^۹ و کاملِ شده بلده پگِ کسای که ازو اطاعتِ مونه، سرچشمه نجاتِ ابدی شد، ^{۱۰} چراکه خُدا اُو ره پیشوای بزرگ دَ مقامِ مَلکی صدقِ تعیین کد.

خطرِ دُوری از خُدا

^{۱۱} دَ باره مَلکی صدقِ مو کلو چیزا بلده گفتو دَری، مگم بیان شی مُشکلِ آسته، چراکه ذهنِ شمو کُند شده. ^{۱۲} چُون تا ای زمانِ شمو باید معلمِ ها موبُودید، مگم هنوز شمو ضرورتِ دَرید که یگو کس اصولِ ابتدایی کلامِ خُدا ره بسمِ بلده شمو یادِ بدیه. شمو دَ شیرِ ضرورتِ دَرید، نه دَ خوراکِ قوی. ^{۱۳} چُون هر کسی که شیرخور آسته، اُو هنوز ام نلغه آسته و دَ کلامِ عدالتِ خام-و-بے تجربه یه. ^{۱۴} مگم خوراکِ قوی بلده آدمای کُنه آسته، بلده کسای که فِکرای خُو ره دَ وسیله تمرین

عادت دده تا بتنه خوب ره از بد جدا كنه.

۶ پس بييد كه از تعليم ابتدایی د باره مسيح تير شنی و

سُون كامل شدو پيش بوری و بسم تادو نه ايلي كه از نو از

كارای كه سُون مرگ موبره توبه كنی و از نو د خدا ايمان

بیری ^۲ و از نو د باره غسل های تعمید، ايشتون دست ها بلده

دعا، دوباره زنده شدون مرده ها و قضاوت ابدی تعليم

بگیری. ^۳ و امی كار ره ام انجام میدی، اگه خدا اجازه بديه.

^۴ چون كسای كه يگ دفعه پرنور شده و مزه بخشش آسمانی

ره چشیده و د روح القدس حصه دره ^۵ و مزه خوبی كلام خدا و

قدرت عالم آینده ره چشیده ^۶ و بعد ازو از راه بر شده، امکان

ندره كه اونا بسم سُون توبه آورده شنه، چراكه اونا باچه خدا

ره بلده ضرر خودون خو بسم د صليب ميخكوب مونه و او ره

برملا بے حرمت موكنه. ^۷ اگه يگ زمی، بارشی ره كه بار بار د

بله شی موباره چوش مونه و حاصل خوب بلده ديغونوی خو

میدیه، از طرف خدا برکت پیدا مونه. ^۸ ليكن اگه خار و خاشه

حاصل میدیه، او بے ارزش آسته و نزدیک د لعنت؛ و د آخر ام

سوختنده موشه.

^۹ آی عزیزا، اگرچه مو امی رقم توره موگی، لیکن د باره شمو
 اطمینان دری که شمو چیزای خوبتر د زندگی خو درید که د
 نجات تعلق دَره. ^{۱۰} چون خدا بے انصاف نییه، او کاری ره که
 شمو کدید و مُحَبَّتی ره که شمو بخاطرِ نام ازو د خدمتِ
 مُقَدَّسین نشو ددید و هنوز ام نشو میدید، پُرمُشت نمونه.
^{۱۱} مگم مو آرزو دری که هر کدم از شمو امی رقم جدیت ره
 بلده یقین کامل که د امید خو درید تا آخر نشو بدید ^{۱۲} و ثمبل
 نبشید، بلکه از کسای سرمشق بگیرید که د وسیله ایمان و
 صبر وارثِ وعده ها موشه.

یقین د وعده خدا

^{۱۳} وختیکه خدا د ابراهیم وعده دد، ازی که از خود شی کده
 بزرگتر وجود نداشت که دزو قسم بخوره، او د ذات خو قسم
 خورده ^{۱۴} گفت: ”ما یقیناً تو ره برکت میدیم و نسل تو ره
 بے اندازه گلو مونم.“ ^{۱۵} و د امزی رقم، ابراهیم بعد ازی که
 صبر کده انتظار کشید وعده ره د دست آورد. ^{۱۶} آدما د یگو
 کسی بزرگتر از خود قسم موخوره و قسم بلده اثبات کدو
 خورده موشه و تمام جر-و-بحث ره ختم مونه. ^{۱۷} د امزی رقم
 وختی خدا خاست که تغییرناپذیر بودون قصد خو ره دیگه ام

واضحتر د وارثای وعده نشو بديه، او ره د وسيله قسم تصديق
 كد. ^{۱۸} او ای کار ره کد تا که مو د وسيله دُو چیزی
 تغییر ناپذیر که امکان ندره خُدا د باره ازوا دروغ بُگيه، تَسَلَّى
 قوی پیدا کُنی، مو کسای که دَزُو پناه بُردے تا اُمیدی ره که د
 پیش رُوی مو ایشته شُده، محکم بگیری. ^{۱۹} امی اُمید رقم یگ
 لَنگَر کِشتی بلده جان مو محکم و مُطمئن آسته، اُمیدی که د
 جایگاه پُشت پرده خانه خُدا داخل موشه، ^{۲۰} د جایی که عیسی
 د عنوان پیشقدم از طرف ازمو داخل شُده و تا ابد پیشوای
 بزرگ د مقام مَلکی صدق تعیین شُده.

د باره مَلکی صدق

۷ امی مَلکی صدق، پادشاهِ سلیم و یگ پیشوا از جانب
 خُدای مُتعال بود. وختی ابراهیم از شکست ددون پادشایو د
 حال پس امدو بود، مَلکی صدق قد ازو رُوی د رُوی شُده او ره
 برکت دد ^۲ و ابراهیم ده-یگ تمام چیزا ره دَزُو دد. نام ازو اوّل
 «پادشاهِ عدالت» معنی میدیه، بعد ازو «پادشاهِ سلیم» یعنی
 «پادشاهِ صلح-و-سلامتی». ^۳ آته و آبه و پُشت نامه شی معلوم
 نییه، روزای زندگی شی ام نه شروع دره و نه آخر، بلکه او

رقمِ باچه خُدا شُده تا اَبَد پيشوا باقى مومنه.

^۴ پس فکر کُنید که ای آدم چيَقَس بزرگ بُود که حتی ابراهيم
بابه کلون مو ده-يگ وُلجه های خُو ره دَزو دَد. ^۵ آلی از اولادِه
لاوی کسای که دَ مقام پيشوايي تعيين موشه، دَ مُطابق
شريعَت اَمَر دَره که از قوم يعنی از برارونِ اِسرائيلي خُو ده-
يگ بگيره، باوجودِ که اونا ام از پُشتِ کمرِ ابراهيم اَسته.
^۶ ليکن ای آدم که از نسل-و-نَسبِ لاوی نَبود، از ابراهيم ده-
يگ گِرِفَت و کسی ره که صاحبِ وعده ها بُود، بَرکت دَد. ^۷ و
بِدُونِ شک، ريزه دَ وسيله کُنه بَرکت دَدَه موشه. ^۸ دَ اينجی
آدمای ده-يگ ميگيره که مومره، مگم دَ اُونجی کسی ده-يگ
گِرِفَت که دَ باره زنده بُودون شی شاهدي دَدَه شُده. ^۹ حتی گُفته
میتنی که خودِ لاوی که ده-يگ ميگيره ام دَ وسيله ابراهيم ده-
يگ دَد، ^{۱۰} چُون وختی مَلکی صَدِيقِ قَدِ ابراهيم رُوی دَ رُوی
شُد، لاوی هنوز دَ پُشتِ کمرِ بابِه کلون خُو بُود.

عیسی مِثَلِ مَلکی صَدِيقِ

^{۱۱} اگه کامل شُدو دَ وسيله پيشوايي لاوی قابلِ دِسترس موبُود
- چراکه قومِ اِسرائيل شريعَت ره دَ اساسِ امزی پيشوايي دَ

دست آورد - چی ضرورت بود که پیشوای دیگه د مقام

ملکی صدق ظهور کنه د جای ازی که د مقام هارون تعیین

شنه؟^{۱۲} چون هر وختیکه د قانون پیشوایی تغییر مییه، لازم

آسته که د شریعت ام تغییر بییه.^{۱۳} کسی که امی چیزا د باره

شی گفته شده، د یگ طایفه دیگه تعلق دره که ازو طایفه هیچ

کس هرگز د پیش قربانگاه خدمت نکرده.^{۱۴} ای واضح آسته که

مولای مو از طایفه یهودا ظهور کد که موسی د باره پیشوا

شدون یگو کس امزو طایفه هیچ چیز نگفت.^{۱۵} و ای دیگه ام

روشوتر موشه، وختیکه یگ پیشوای دیگه مثل ملکی صدق

ظهور مونه،^{۱۶} امو که د اساس شریعت و مقررات جسمانی

پیشوا نشد، بلکه د وسیله قدرت زندگی از-بین-نرفتنی.

^{۱۷} چون د باره ازو شاهی دده شده که:

”تو تا ابد پیشوا آستی،

د مقام ملکی صدق.“

^{۱۸} از یگ طرف حکم سابق باطل شد، چراکه ضعیف و بے فایده

بود،^{۱۹} چون شریعت هیچ چیز ره کامل نکد، و از طرف دیگه

یگ امید خوبتر دده شد که د واسطه ازو مو د خدا نزدیک

۲۰ و ای پیشوایی بَدُونِ قَسَمِ نَبُود، چُونِ دِیگَرِو بَدُونِ قَسَمِ
پیشوا شُد، ۲۱ لیکِن ای شَخَصِ قَدِ قَسَمِ پیشوا شُد، چِرَاکِه خُدا
دَزُو کُفْتُ:

”خُداوند قَسَمِ خورده

و فِکَرِ خُو رِه تَغییرِ نَمیدیه؛

”تُو تا اَبَدِ پیشوا اَسْتی.“

۲۲ دَ اَمزِی دَلیلِ عیسیٰ ضامِنِ یِگِ عَهْدِ بَهِتَرِ شُدِه. ۲۳ علاوَه
ازِی تَعْدادِ پیشوایونِ سَابِقِ کَلو بُوَد، چِرَاکِه مَرگِ مَانِعِ اِدَامِه
خِدْمَتِ ازِوا مُوشُد، ۲۴ لیکِن ازِی کِه عیسیٰ تا اَبَدِ باقیِ مُومَنه،
پیشوایی شی بے پَایانِ اَسْتِه. ۲۵ اَمزِی خَاطِرِ اُو مِیْتَنه کَسای رِه
کِه دَ وَسِیلَه اَزُو پِیشِ خُدا مِییه بَلَدِه هَمییشه نِجَاتِ بَدِیه، چِرَاکِه
اُو هَمییشه زِنْدِه یِه تا بَلَدِه ازِوا شَفَاعَتِ کُنِه.

۲۶ چُونِ مُنَاسِبِ بُوَد کِه مَو اَمی رَقَمِ پیشوا مِیْدَشْتی: مُقَدَّس،
خالی از حیلَه-و-مَکَر، پاک، جِدا از گُناهِکارا و مَقامِ شی

بالتَر از آسمونا. ^{۲۷} برخلافِ دِیگه پیشوایونِ بزرگ او ضرورت ندره که هر روز، اول بلده گناه های خود خو و بعد ازو بلده گناه های قوم قربانی تقدیم کنه، چراکه او امی رسم ره یگ دفعه و بلده همیشه دَ جای آورد وختیکه خود ره دَ عنوانِ قربانی تقدیم کد. ^{۲۸} شریعت، انسان های ضعیف ره دَ عنوانِ پیشوایونِ بزرگ مقرر مونه، مگم کلامِ قسم که بعد از شریعت آمد، باچه ره مقرر کد که بلده همیشه کامل شده.

پیشوای بزرگ عهد نو

۸ موضوع مهم چیزای که گفته شد اینی آسته: مو اطور یگ پیشوای بزرگ دری که دَ عالمِ باله دَ دستِ راستِ تختِ حضرتِ اعلیٰ ششته ^۲ و خدمتگارِ جایگاهِ مقدّس و خیمه حقیقی آسته که خداوند او ره ایستلجی کده، نه انسان. ^۳ چون هر پیشوای بزرگ تعیین موشه تا هدیه ها و قربانی ها ره تقدیم کنه؛ امزی خاطر، لازم آسته که ای پیشوا ام یگو چیز دشته بشه که تقدیم کنه. ^۴ اگه او دَ روی زمی موبود، او حتماً پیشوا نموبود، چون دِیگه پیشوایو آسته که مطابقِ شریعت هدیه ها ره تقدیم مونه. ^۵ اونا نمونه و سایه چیزای آسمانی ره

خِدمت مونه، چُون وختی موسیٰ آماده شُد که خَیمه ره جور
کنه، خُدا دَزُو کُفت: ”فِکر خُو ره بَگیر که پَگِ چیزا ره مُطابِقِ
نمونه جور کُنی که دَ بِلِه کوه دَز تُو نِشو دَده شُد.“^۶ لیکِن
آلی خِدمتی که دَ عیسیٰ دَده شُده، از خِدمتِ لاویا کده کَلو
خُوبتر آسته، دَ امزُو اندازه که او واسِطَه یِگِ عهدِ بهتر از عهدِ
قَدیم آسته، چراکه عهدِ نو دَ بِلِه وعده های بهتر اُستوار شُده.
چُون اگه عهدِ اوّل بے عیب موبُود، جای بلده طلب کدونِ عهدِ
دیگه و جُود نَمیدشت.^۸ مگم خُدا دَزُو عیب پَیدا مونه و دَ بَنی
إسرائیل مَوگیه:

”خُداوند مَوگیه، ‘اینه، روزای مییه

که قد خانوارِ اسرائیل و خانوارِ یهُودا

عهدِ نو بسته مُونم.

نه رقمِ عهدی که قد بابَه کَلونای ازوا بسته کُدم،^۹

دَ روزی که از دِستِ ازوا کِرِفتم

تا اونا ره از سرزمینِ مصر بُرو بیرُم،

چراکه اونا دَ عهدِ ازمه وفادار نَمَند،

پس ما دَ غَمِ ازوا نَشُدُم،

ای ره خُداوند مُوگیه. ^{۱۰} و خُداوند بسمِ مُوگیه،

’عهدی که بعد امزُو روزا قد خانوارِ اسرائیل بسته مُونُم،
اینی آسته:

ما احکامِ خُو ره دَ فِکرای ازوا قرار میدیم

و اونا ره دَ دِلِ های ازوا نقشِ مُونُم.

ما خُدای ازوا مُوشُم و اونا قومِ مه مُوشه.

’دیگه هیچ کُدمِ ازوا دَ همسایه خُو تعلیمِ نَمیدیه

و دَ برارِ خُو نَموگیه که ”خُداوند ره بِنخش،“

چراکه پگِ ازوا از ریزه گِرِفته تا کِبه شی

۱۲ چون ما د برابرِ خطا های ازوا رَحْمِ مُوْنَم

و گناه های ازوا ره دیگه د یاد خو نَمیرُم. ”

۱۳ پس وختیکه «عهد نو» گُفت، اُو اولنه ره کهنه جور کد؛ و هر چیزی که کهنه و فرسوده شنه، د زودی از بین موره.

عِبَادَت دَ خَیْمِه زَمِیْنِی

۹ عهدِ اوّل ام قانُون-و-مُقَرَّرات بِلدِه عِبَادَت و امچنان یگ جایگاهِ مُقَدَّسِ زَمِیْنِی دَشت. ۲ چون یگ خَیْمِه ایستلجی شُد که د اُتاقِ اوّل شی چراغدان، میز و نانِ حُضُورِ خُداوندبُود؛ ای اُتاقِ جای مُقَدَّسِ گُفته موشُد. ۳ و د پُشتِ پرده دوّم یگ اُتاقِ دیگه بُوَد که مُقَدَّسَتَرین جای گُفته موشُد. ۴ د مَنِه ازو قُربانگاهِ طِلائی بُوخوَرِ خوشبُوی و صندُوقِ عهدِ که از چار طرفِ قَدِ طِلا پوَشَنده شُدَد، و جُود دَشت که د مَنِه صندُوقِ یگ جامِکِ طِلائی پُر از «مَن»، تیاقِ هارُون که شِگوفه کُدَد و دُو لُوحِ عهدِ ایشته شُدَد. ۵ د بِلِه صندُوقِ کِروبی های پُر جلالِ دَ سرِ

جای کِفاره سایه کُدد. مگم آلی فرصت نییه که دَ باره امزی
چیزا دَ تفصیل توره بُگی. ^۶ پس ای چیزا امی رقم جای-د-جای
شُد که پیشوایو تا آلی ره دوامدار دَ اتاقِ اوّل داخل موشه تا
خدمت خُو ره انجام بَدیه. ^۷ مگم دَ اتاقِ دوّم تنها پیشوای
بُزرگ داخل موشه، او ام سالِ یگ دفعه و هرگز بدون خونی
که بلده خود خُو و بلده خطاهای نافامیده قوم تقدیم مونه،
داخل نموشه. ^۸ دَ امزی رقم روح اَلْقُدس نشو میدیه که تا
وختی خیمه اوّل ایسته یه، راه داخل شُدو دَ مُقَدَّسْتَرین جای
معلومدار نییه. ^۹ ای یگ نمونه بلده زمانِ حاضر آسته و نشو
میدیه که هدیه ها و قربانی های که تقدیم موشه، نمیتنه
وجدانِ عبادت کُننده ره کاملاً پاک کنه، ^{۱۰} بلکه تنها قد
خوردنی و وُچی کدنی و طریقه های مُختَلِفِ شُسْتُشوی سر-و-
کار دره. امی دستورا مربوطِ جسمِ انسان موشه که فقط تا
زمانِ اصلاحِ ادامه دره.

خونِ مسیح

^{۱۱} مگم وختیکه مسیح دَ عنوانِ پیشوای بُزرگ چیزای خُوب
ظاهر شُد، چیزای که فعلاً آمده، او دَ خیمه بُزرگتر و کاملتر
داخل شُد که قد دستِ انسان جور نَشده یعنی مربوطِ ازی

خَلَقَتْ نَبِيَّهٖ. ^{۱۲} أَوْ قَدْ خُونِ تُكَّهٖ هَا وَ گوسله هَا دَاخِلِ نَشُدْ،
 بَلَكِہٖ قَدْ خُونِ خُودِ خُويِگِ دَفَعَهٗ وَ بَلَدِہٖ هَمِيْشَهٗ دَ مُقَدَّسْتَرِيْنِ
 جَايِ دَاخِلِ شُدَهٗ نِجَاتِ اَبْدِي رَهٗ بَلَدِہٖ مَوْ دَ دِسْتِ اُوْرِدِ. ^{۱۳} چُونِ
 اَگَهٗ خُونِ بُّزَا وَ نَرگَاوِ هَا وَ پَاشِ دَدُوْنِ خَگِشْتَرِ غُوْنَجِي كَسَايِ
 رَهٗ كَهٗ نَاپَاكِ شُدَهٗ تَقْدِيْسِ مُوْكُنَهٗ تَا جِسْمِ اَزْوَا پَاكِ شُنَهٗ، ^{۱۴} پَسِ
 چِيْقَسِ كَلُوْتَرِ خُونِ مَسِيْحِ كَهٗ دَ وَ سِيْلَهٗ رُوْحِ اَبْدِي خُودِ خُو رَهٗ دَ
 عِنْوَانِ قُرْبَانِي بِي عَيْبِ دَ خُدَا تَقْدِيْمِ كَدِ، وَجْدَانِ مَوْ رَهٗ اَز كَارَايِ
 كَهٗ سُوْنِ مَرگِ مُوْبَرَهٗ پَاكِ مُوْكُنَهٗ تَا خُدَايِ زِنْدَهٗ رَهٗ خِدْمَتِ-و-
 عِبَادَتِ كُنِي!

^{۱۵} دَ اَمْزِي دَلِيْلِ مَسِيْحِ وَ اَسِيْطَهٗ عَهْدِ نُو اَسْتَهٗ تَا كَسَايِ كَهٗ كُوِي
 شُدَهٗ، بَتْنَهٗ مِيْرَاثِ اَبْدِي وَعْدَهٗ شُدَهٗ رَهٗ دَ دِسْتِ بِيْرَهٗ، چُونِ مَرگِ
 اَزُو رُوْحِ دَدَهٗ تَا اُوْنَا رَهٗ اَزِ گُناهِ هَايِ كَهٗ دَ عَهْدِ اَوَّلِ كَدَهٗ، نِجَاتِ
 بَدِيَهٗ. ^{۱۶} چُونِ دَ هَرِ جَايِ كَهٗ يِگِ وَ صِيْتِ نَامَهٗ يَهٗ، لَازِمِ اَسْتَهٗ كَهٗ
 مَرگِ وَ صِيْتِ كُنِنْدَهٗ ثَابِتِ شُنَهٗ، ^{۱۷} چِرَاكَهٗ وَ صِيْتِ نَامَهٗ فِقْطِ بَعْدِ
 اَزِ مَرگِ اِعْتِبَارِ پِيْدَا مُوْنَهٗ وَ تَا وَخْتِيكَهٗ وَ صِيْتِ كُنِنْدَهٗ زِنْدَهٗ يَهٗ،
 وَ صِيْتِ نَامَهٗ اِعْتِبَارِ نَدْرَهٗ. ^{۱۸} دَ اَمْزِي رَقْمِ، اَمُو عَهْدِ اَوَّلِ اَمِ بَدُوْنِ
 خُونِ بَرَقْرَارِ نَشُدِ. ^{۱۹} چُونِ وَخْتِيكَهٗ مُوسَى تَمَامِ اِحْكَامِ رَهٗ دَ
 مُطَابِقِ شَرِيْعَتِ دَ پَگِ مَرْدُمِ اِعْلَانِ كَدِ، خُونِ گوسله هَا وَ بُّزَا هَا

ره گرفته قد آو، پاشم سُرخ و علفِ زوفا د بِلِه طومارِ عهد و پگِ مردُم پاش دد^{۲۰} و گُفت: ”ای خُونِ امزو عهد آسته که خُدا دَز شُمو حُکم کده که نِگاه کُنید.“^{۲۱} و امی رقم او خُون ره د بِلِه خیمه و تمام چیزای که بلده خِدمت اِستِعمال موشد، پاش دد.^{۲۲} د مُطابقِ شریعت، تقریباً تمام چیزا قد خُون پاک موشه و بِدُونِ ریختنِدونِ خُون، بخشش و جُود ندره.

^{۲۳} پس لازم بود که نمونه های چیزای آسمانی قد امزی قربانی ها پاک شنه، و لے خود چیزای آسمانی د قربانی های بهتر ازیا ضرورت دره.^{۲۴} چراکه مسیح د جایگاهِ مُقدَّسی داخل نشد که د وسیله دستِ انسان جور شده و فقط یگ نمونه جایگاهِ حقیقی آسته، بلکه د خودِ عالمِ باله داخل شد تا که آلی بلده ازمو د حُضورِ خُدا ظاهر شنه.^{۲۵} و نه ام مسیح داخل شد که خود خُو ره بار بار د عِنوانِ قربانی تقدیم کنه، رقمی که پیشوای بزرگ هر سال د جایگاهِ مُقدَّس قد خُونی داخل موشه که از خود شی نبیه.^{۲۶} چُون د او صورت، مسیح باید از شروع دُنیا بار بار رنج میکشید. مگم آلی او فقط یگ دفعه د زمانِ آخر ظاهر شد تا د وسیله قربانی خُو گناه ره از بین بیره.^{۲۷} امو رقم که بلده انسان یگ دفعه مُردو مُقرر شده و بعد ازو

قضاوت،^{۲۸} امو رقم مسیح ام یگ دفعه قربانی شد تا گناه های غدر کسا ره د بِلِه خُو بگیریه، اُو دفعه دوّم ظاهر موشه، ولے نه بلده کفاره گناه ها، بلکه بلده نجات کسای که د شوقِ کلو چیم د راه شی آسته.

قربانی مسیح یگ دفعه و بلده همیشه

۱۰ شریعت فقط سایه چیزای خوب آسته که د آینده آمدنی یه، نه شکل حقیقی ازوا. امزی خاطر شریعت هرگز نمیتنه که قد امزو قربانی های که سال د سال دوامدار تقدیم موشه، کسای ره که بلده عبادت نزدیک مییه، کامل کنه.

۲ اگه موکد، آیا تقدیم کدون قربانی ها بند نموشد؟ چون عبادت کننده ها یگ دفعه از گناهای خُو پاک موشد و وجدان ازوا دیگه احساس گناه نموکد. ۳ مگم د وسیله امزی قربانی ها هر سال یگ یادآوری از گناه ها موشه، ۴ چون امکان ندره که خون نرگاوا ها و بزها گناه ها ره از بین بیره. ۵ امزی خاطر وختیکه مسیح د دنیا آمد، اُو گفت:

”قربانی و هدیه طلب نکدی،

مگم یگ جسم بلده مه آماده کدی؛

۶ از قربانی های سوختنی و قربانی های گناه راضی
نبودی.

۷ اوخته گفتم: 'اینه، ما آمدیم،

امو رقم که د طومار نوشته های مقدس د باره مه نوشته
شده،

تا خاست-و-اراده توره انجام بدیم، ای خدا."

۸ اول د باله موگیه:

"قربانی ها و هدیه ها، قربانی های سوختنی و قربانی
های گناه طلب نکدی

و نه ام ازوا راضی بودی،"

اگرچه اونا مطابق شریعت تقدیم موشد. ۹ بعد ازو موگیه:
"اینه، ما آمدیم تا خاست-و-اراده توره انجام بدم." د امزی
حساب او عهد اولی ره باطل مونه تا دوومی ره برقرار کنه.

۱۰ و دَ وِ سَيِّلِهِ اَمْزِي خَاسْت-و-اِرَادِهِ خُدا مُو اَز طَرِيقِ قُرْبَانِي
جِسْمِ عَيْسَى مَسِيحِ يَگِ دَفْعِهِ و بَلَدِهِ هَميشه تَقْدِيسِ شُدِي.

۱۱ هر پيشوا هر روز بَلَدِهِ خِدْمَتِ اَيْسْتِه مَوْشِه و اُمُو قُرْبَانِي هَا
رِه بَار بَار تَقْدِيمِ مُونِه، قُرْبَانِي هَايِ كِه هَر كَز نَمِيتنِه كُنَاه رِه اَز
بَيْن بُبْرِه. ۱۲ مَگَم مَسِيحِ وَخْتِيكِه يَگِ قُرْبَانِي دَايمي بَلَدِهِ كُنَاه
هَا تَقْدِيمِ كَد، اُو دَ دِسْتِ رَاسْتِ خُدا شِشْت. ۱۳ و اَمْزُو غَيْتِ
مَعطَلِ اَسْتِه تَا دُشْمَنَايِ اَزُو تِي پِييِ زِيرِ پَايِ شِي شُنِه. ۱۴ اُو قَد
يَگِ قُرْبَانِي كَسَايِ رِه كِه تَقْدِيسِ شُدُد، بَلَدِهِ هَميشه كَامِلِ جُور
كَد. ۱۵ رُوحِ اَلْقُدْسِ اَم دَزِي بَارِه بَلَدِهِ مُو شَاهِدِي مِيدِيه، چُون
اَوَّلِ مَوْگِيه:

۱۶ ”خُداوند مَوْگِه: اِي اُمُو عَهْدِ اَسْتِه كِه بَعْدِ اَمْزُو رُوزَا قَد
اَزُوا بَسْتِه مُونُم:

اِحْكَامِ خُو رِه دَ دِلِ هَايِ اَزُوا قَرَارِ مِيدِيمُ

و اَوْنَا دَ فِكْرَايِ اَزُوا نَقْشِ مُونُم.

۱۷ و بَعْدِ اَزُو مَوْگِيه:

”ما گناهها و خطاهای ازوا ره دیگه د یاد خو نمیرم.“

^{۱۸} پس د امزو جای که گناه ها بخشیده شده، د اونجی بلده
قربانی گناه دیگه جای نییه.

ثابت قدم مندو د ایمان

^{۱۹} پس ای برارو، مو اطمینان دری که د وسیله خون عیسی د
جایگاه مقدس داخل موشی. ^{۲۰} مو از طریق راه نو و زنده که

مسیح از مینکل پرده یعنی جسم خود خو بلده مو واز کده

داخل موری. ^{۲۱} آلی که مو یگ پیشوای بزرگ د بله خانه خدا

دری، ^{۲۲} بیید که قد دل راست و اطمینان کامل ایمان دل های

خو ره از وجدان شریر ششته و جسم های خو ره قد او پاک

غسل دده د حضور خدا نزدیک شنی. ^{۲۳} بیید، د امید که

اقرار کده بدون دودله شدو او ره محکم بگیری، چون امو که

وعده کده وفادار آسته. ^{۲۴} و بیید، فکر کنی که چی رقم مو

یگدیگه خو ره سون محبت و اعمال نیک تشویق کنی ^{۲۵} و از

جم شدو د جماعت ایماندارا غفلت نکنی، امو رقم که بعضی

کسا عادت کده، بلکه یگدیگه خو ره تشویق کنی، خصوصاً

آلی که مینگرید که روز خداوند نزدیک شده موره. ^{۲۶} چون اگه

بعد از حاصلِ کدونِ سِنَاختِ حَقِیْقَتِ مو قَصْداً گُناه کده بوری،
دیگه هیچ قُرْبانی بَلَدِه گُناه ها باقی نَمُومَنه، ^{۲۷} بَلْکِه اِنْتِظَارِ
وَحَشْتَنَاکِ قِضَاوَتِ وِ غَضَبِ اَتِشِی کِه مُخَالِفِیْنِ خُدا رِه قُورْتِ
مُومَنه باقی مُومَنه. ^{۲۸} هر کسی کِه شَرِیْعَتِ مُوسِی رِه رَد کُنِه،
بِدُونِ رَحْم-و-دِلْسوزِی دَ وِ سِیْلِه شَاهِدِی دُو یا سِیْه شَاهِدِ کُشْتِه
مُوشِه. ^{۲۹} پَس فِکْر کُنِیْد، سَزَاوَارِ چِیْقَس جَزَایِ سَخْتِ تَر اَسْتِه
کَسَایِ کِه بَاچِه خُدا رِه تِی پَایِ کَدِه وِ خُونِ عَهْدِی رِه کِه اُونَا دَ
وِ سِیْلِه شِی تَقْدِیْسِ شُدِه نَاپَاکِ حِسَابِ کَدِه وِ دَ رُوحِ فِیْضِ
بِه اِحْتِرَامِی کَدِه! ^{۳۰} چُونِ مو اُو رِه مِیْنَخِشِی کِه کُفْت:

”اِنْتِقَامِ گِرِفْتُو کَارِ اَزْمِه یِه، مَا جَزَا مِیْدِیْمُ.“

و بَسْمِ کُفْت: ”خُداوَنْد قَوْمِ خُو رِه قِضَاوَتِ.“ ^{۳۱} اُفْتَدُو دَ
دِستایِ خُدا یِ زِنْدِه یِگِ چِیْزِی تَر سِنَاکِ اَسْتِه.

^{۳۲} رُوزَایِ سَابِقِ رِه دَ یَا دَ خُو بِیْرِیْد، بَعْدِ اَزِ زِمَانِیِ رِه کِه شُمُو
پُرْنُورِ شُدِه بُوْدِیْد، شُمُو کَشْمَکَشِ هَا یِ سَخْتِ رِه قَدِ رَنْجِ هَا
تَحْمَلِ کَدِیْد، ^{۳۳} بَعْضِیِ وَخْتَا دَ پِیْشِ رُویِ مَرْدَمِ بِه اَبْرُو وِ آزار-
و-اَذِیْتِ مُوشِدِیْد وِ بَعْضِیِ وَخْتَا یَارِ کَسَایِ مُوشِدِیْد کِه اُونَا
گِرِفْتَارِ اَمْزِیِ رَقْمِ بَدْرِفْتَارِیِ بُوْد. ^{۳۴} شُمُو قَدِ بَنْدِیِ هَا هَمْدَرْدِیِ

مُوكَدِيد و غَارَت شُدونِ مالِ خُو ره دَ خوشی قبول مُوكَدِيد،
چُون شُمُو مُوفامِيدِيد كه شُمُو دَ عالمِ باله مالِ خُو بَتَر و دایمی
دَرِيد. ^{۳۵} پس اِطْمینانِ خُو ره از دِسْت نَدِيد، چراكه اَجْر شِی
بُزُرگ آسْتِه. ^{۳۶} بَلَدِه شُمُو لَازِمِ آسْتِه كه صَبْر كُنِيد تا خَاسْت-و-
اِرَادِه خُدا ره دَ جای اُورده وعده ره دَ دِسْت بَیرِيد. ^{۳۷} اُمُو رَقْم
كه نَوشْتِه یِه:

”چُون بَعْد از یِگ وختِ كَم،

اُمُو كه اَمَدَنی آسْتِه، مِیِیِه و ناوخت نَمُوكُنِه.

^{۳۸} لِيكِن شَخْصِ عَادِلِ مِه دَ وَسِيْلِه اِيْمَانِ زِنْدَگِي مُوكُنِه،

و اگِه كَس پس بَگَرْدِه، جَان مِه اَزُو خُوش نَمُوشِه.“

^{۳۹} مِگَم مو از جُمْلِه اَزُو كَسَا نِيَسْتِي كه پس مِيگَرْدِه و از بَيْنِ

مُورِه، بَلَكِه از جُمْلِه كَسَايِ اَسْتِي كه اِيْمَانِ دَرِه تا جَانِ اَزُوا

نِجَاتِ پَيِدا كُنِه.

معنی و قدرتِ ایمان

۱ ایمان، اعتماد دشتو د چیزای آسته که دزوا امید دری و عقیده دشتو د چیزای که نمینگری. ^۲ چون د وسیله ایمان کته کلونای مو تعریف-و-توصیف شد.

۳ د وسیله ایمان مو موفامی که عالم ها د وسیله کلام خدا شکل گرفته بطوری که چیزای که دیده موشه، از چیزای که دیده نموشه د وجود آمده.

۴ د وسیله ایمان، هابیل یگ قربانی خوبتر از قربانی قائن د خدا تقدیم کد و بخاطر امزی کار شی شاهدی دده شد که او عادل آسته؛ خدا خود شی د باره هدیه های ازو شاهدی دد. باوجود که او مرده، و له هنوز د وسیله ایمان توره موهیه.

۵ د وسیله ایمان، خنوخ د عالم باله برده شد تا مرگ ره ننگره؛ او غیب شد، چراکه خدا او ره پیش خو برد. چون پیش ازی که او برده شنه، د باره ازو شاهدی دده شد که او رضای خدا ره حاصل کده. ^۶ و بدون ایمان امکان ندره که رضای خدا حاصل شنه، چون هر کسی که نزدیک خدا مییه باید ایمان دشته بشه

که او وجود دره و او کسای ره اجر میدیه که د طلب ازو
آسته.

^۷ د وسیله ایمان، نوح وختی از جانب خدا د باره چیزای که تا
او غیت دیده نشد خبردار شد، او قد خداترسی اطاعت کده
یگ کشتی جور کد تا خانوار خو ره نجات بدیه. د امزی رقم
او دنیا ره محکوم کد و از طریق ایمان عادل حساب شد.

^۸ د وسیله ایمان، ابراهیم وختیکه کوی شد، اطاعت کد و سون
امزو جای رفت که او ره د آینده د عنوان میراث د دست
میورد. باوجود که او نمیدنست کجا موره، او حرکت کد. ^۹ و
د وسیله ایمان او د سرزمین وعده شده زندگی کد. او مثل که
د یگ سرزمین بیگنه زندگی کنه د خیمه ها زندگی کد، رقم
ازو اسحاق و یعقوب ام که قد ازو قتی وارث امزو وعده بود د
خیمه ها زندگی کد. ^{۱۰} چون او چیم د راه شاری بود که تادو
دشت، شاری که استاکار و آبادگر شی خدا آسته.

^{۱۱} د وسیله ایمان، ساره که سنده بود توانایی ازی ره پیدا کد
که شکامتو شنه، باوجود که عمر شی تیر شد؛ چراکه او
وعده دهنده ره صادق-و-وفادار حساب کد. ^{۱۲} امزی خاطر از

یگ مرد که مثل مُرده بُود، نسل دَ وِجُود اَمَد، مِثِل سِتاره های
آسمو کلو و رقمِ ریگای لبِ دریا بے حساب.

^{۱۳} یگِ امزیا دَ ایمان فَوْت کد بِدُونِ ازی که وعده ها ره دَ
دِست بیره، بَلِکِه اونا ره از دُور دِید و خوش اَمیدِید گُفت. اونا
اِقرار کد که دَ رُوی زمی بیگنه و مُسافر بُود، ^{۱۴} چُون کسای
که امی رقمِ توره مُوگیه معلومدار مُونه که دَ جُستجوی یگ
وطن اَسته. ^{۱۵} اگه اونا دَ باره سرزمینی فِکر مُوکد که از
اُونجی بُر شُدَد، اونا فرصت دَشت که پس بوره. ^{۱۶} مگم
معلومدار اَسته که اونا دَ آرزوی یگ سرزمینِ خُوبتر بُود،
یعنی سرزمینِ آسمانی. امزی خاطر خُدا شَرَم شی نَمییه که
خُدای ازوا گُفته شُنه، چُون او بَلدِه ازوا یگ شار آماده کده.

^{۱۷} دَ وِسیله ایمان، اِبْرَاهِیم و خَتیکه آزمایش شُد، اِسحاق ره دَ
عِنوانِ قُربانی تقدیم کد؛ او کسی که وعده ها ره قَبُول کُدد،
حاضر شُد که یگانه باچه خُو ره قُربانی کُنه، ^{۱۸} اَمُو ره که دَ
باره شی دَ اِبْرَاهِیم گُفته شُد: ”از اِسحاق نسل تُو دَ نام تُو
کُوی مُوشه.“ ^{۱۹} اِبْرَاهِیم پی بُرُد که خُدا میتنه حتی از مُرده
ها اِنسان ره زنده کُنه؛ دَ یگ حساب اِبْرَاهِیم ام او ره دُوباره دَ
دِست اُورد.

۲۰ دَ وَسِيْلَه اِيْمَان، اِسْحَاق يِعْقُوْب و عِيْسَو رِه دَ بَارِه كَارَاي
آينده بَرَكْت دَد.

۲۱ دَ وَسِيْلَه اِيْمَان، يِعْقُوْب دَ وَاخْتِ مُرْدُونِ خُو، هِر كُدَم
بِجَكِيچَاي يُوْسُف رِه بَرَكْت دَد و دَ حَالِيكِه دَ بَالْنِه حِصَّه تِيَاق
خُو تَكِيه كُدُ خُدَا رِه عِبَادَت كَد.

۲۲ دَ وَسِيْلَه اِيْمَان، يُوْسُف دَ آخِرِ عُمَرِ خُو دَ بَارِه بُر شُدُونِ بَنِي
اِسْرَائِيْل اَز مِصْر توره كُفْت و دَ بَارِه اسْتُغُونَايِ خُو هِدَايَت دَد.

۲۳ دَ وَسِيْلَه اِيْمَان، آتِه-و-آبِه مُوسَى اُو رِه بَعْد اَز تَوْلُدِ شِي بَلْدِه
سِه مَاه تَاشِه كَد، چُون اُونَا دِيْد كِه اُو يِگ نِلْغِه نُورِنْد بُوْد؛ و
اُونَا اَز حُكْمِ پَادشَاه تَرَس نَخُورْد. ۲۴ دَ وَسِيْلَه اِيْمَان، مُوسَى
وَاخْتِيكِه كُنْه شُد، قَبُول نَكْد كِه بَاچِه دُخْتِرِ فِرْعَوْنِ كُفْتِه شُنْه.

۲۵ اُو آزار-و-اَذِيْت شُد و قَد قَوْمِ خُدَا رِه پِيَش دَنِسْت نِسْبَتِ دَزِي
كِه اَز خُوشِي هَايِ كُنَاه بَلْدِه يِگ وَاخْتِ كَم لِيْدَت بُرِه. ۲۶ اُو
رَسُوَايِي بِخَاطِرِ مَسِيْحِ رِه كُنْجِ بَا اَرَزِشْتَرِ دَنِسْت نِسْبَتِ دَ مَال-و-
دَوْلَتِ مِصْر، چِرَاكِه اُو دَ اَجْرِ عَالَمِ آينْدِه چِيْم دُوخْتُد. ۲۷ دَ وَسِيْلَه

اِيْمَان، اُو مِصْر رِه اِيْلِه كَد و اَز قَار-و-غَضَبِ پَادشَاه تَرَس
نَخُورْد، چُون اُو مِثْلِ كِه خُدَايِ نَا دِيْدِه رِه دِيْدِه بَشْه، اُسْتُوَار

مَند. ^{۲۸} دَ وَسِيْلَه اِيْمَان، اَوْ عِيْدِ پَصْح و پاش دَدونِ خُونِ رِه دَ
جای اُورد تا نابود کُنندِه اوْلباری ها دَ بِلَه اوْلباری های اِسْرَائِيْل
دِسْت باله نَكْنَه.

^{۲۹} دَ وَسِيْلَه اِيْمَان، قَوْم از دريای سُرْخ تير شُد، مِثْلِ که از زمينِ
خُشک تير شُنه، مِگَم وختی مِصری ها قَصْد کد که تير شُنه،
اونا غَرَق شُد.

^{۳۰} دَ وَسِيْلَه اِيْمَان، ديوالای شارِ اَرِيْحا بعد ازی که لَشْكَرِ
اِسْرَائِيْل هفت روز دَ دَوْر شِي گشت، چِپَه شُد. ^{۳۱} دَ وَسِيْلَه
اِيْمَان، راحابِ فاحِشَه قَد مَرْدُمای نافرمان کُشته نَشُد، چِراکه
اُو از جاسوسا دَ صُلْح-و-سَلَامَتِي پذيرايی کُد.

^{۳۲} دِيگَه چِيَز خِيْل بُوگَم؟ چُون وخت نِيَسْتَه که دَ بارِه جَدْعون،
باراق، سامسون، يفتاح، داوود، سموئيل و اَنبِيَا توره بُوگَم، ^{۳۳}
دَ بارِه کسای که دَ وَسِيْلَه اِيْمَان، مَمْلَکَتِ ها رِه تَصَرُف کد،
عَدالْت رِه بَرَقَرار کد، و عده ها رِه دَ دِسْت اُورد، دانِ شيرِ ها رِه
بسته کد، ^{۳۴} اَتِشِ سَرکَشِ رِه گُل کد، از دَمِ شَمشِيرِ نِجاتِ پيدا
کد، از ضَعْف-و-ناتوانی قُوْتِ پيدا کد، دَ جَنگِ دِلَاوَر شُد و
لَشْکَرای بِيگَنَه رِه تار-و-مار کد. ^{۳۵} خاتونو مُرده های خُو رِه

دوباره زنده پیدا کد. لیکن دیگر و شکنجه-و-عذاب شد، مگم
ایله شدو ره قبول نکد تا دوباره-زنده-شدون خوبتر ره د دست
بیره. ^{۳۶} بعضی کسای دیگه توسط ریشخند شدو، قمچی
خوردو و حتی د وسیله زنجیرا و بندی شدو آزمایش شد.
^{۳۷} اونا سنگسار شد و قد آره دو پاره شد و قد شمشیر کشته
شد. اونا پوستای گوسپو و بز ره د جان خو کده گشت-و-گذار
مؤکد، بیچاره، ستم دیده و آزار-و-آذیت شده بود. ^{۳۸} امیا که
دنیا لایق ازیا ره نداشت د بیابونا، کوه ها، غار ها و سولاخای
زمی تیت پرک شد. ^{۳۹} باوجود که پگ امزیا بخاطر ایمان خو
تعریف-و-توصیف شد، مگم چیزی وعده شده ره د دست نورد،
^{۴۰} چراکه خدا یگ چیزی خوبتر بلده ازمو پیش بینی کدد، تا
اونا بدون ازمو کامل نشنه.

تَحْمَل و بُردباری

۱۲ پس آلی که امی رقم یگ جم کته شاهدا د گرد مو جم
شده، بیید که هر بار اضافی و گناهی ره که د آسانی د گرد
مو پیچ موخوره از خود دور کنی و قد صبر-و-حوصله د
مُسابقه که پیش روی مو قرار گرفته، بدوی ^۲ و نظر خو ره

سُون عیسیٰ که بُنیانگذار و کامل کُننده ایمان مو آسته
بگیری، چراکه او بخاطرِ خوشی که پیشِ رُوی شی قرار دده
شد، مرگ د بِلِه صلیب ره تَحْمَل کده رسوایی شی ره نادیده
گرفت و د دستِ راستِ تختِ خدا ششت. ^۳ د باره ازو که امی
رقم مُخالفتِ ره از طرفِ گناهکارا د ضدِ خُو تَحْمَل کد فکر
کنید تا منده و دلسرد نشنید.

^۴ د مبارزه خُو د ضدِ گناه، شمو هنوز تا حدی ره مُقاومت
نکدید که خُون خُو ره بریزنید. ^۵ و شمو امو نصیحتِ خُداوند
ره پُرمُشت کدید که شمو ره «بچکیچای خُو» مَوگیه،

”باچه مه، اصلاح-و-تربیه خُداوند ره خار-و-حقیر حساب
نکو

و غیتیکه تُو ره سرزنش مونه دلسرد نشو،

^۶ چُون خُداوند کسای ره که دوست دره، اصلاح-و-تربیه
مونه

و هر باچه ره که مَوردِ قبول شی آسته، قمچی
میزنه.

^۷ سختی ها ره بخاطرِ اصلاح-و-تربیه خُو تَحْمَلْ كُنید. خُدا قد
شُمُو رَقْمِ باچه های خُو رفتار موكُنه، چُون كُدَم باچه آسته كه
آته شی او ره اصلاح-و-تربیه نَكُنه؟ ^۸ لیکن اگه شُمُو اصلاح-
و-تربیه نَشْنید رَقْمی كه پگِ بچكیچا دَ اصلاح شُدو شَرِیک
آسته، اوخته شُمُو حرامزاده ها آستید نَه باچه ها. ^۹ علاوه ازی،
مو آته های جِسْمانی دَشتی كه مو ره اصلاح-و-تربیه موكَد و
مو اونا ره اِحْتِرام موكدی. پس چیقَس كَلوَتَر باید از آته
روحانی خُو اِطَاعَت كُنی تا زنده بُمْنی؟ ^{۱۰} آته های مو بَلَدِه
یگ وختِ كم مو ره اصلاح-و-تربیه كد، اَمُو رَقْم كه دَزوا
خُوب معلوم شُد، مگم خُدا مو ره بخاطرِ فایده مو اصلاح-و-
تربیه مونه تا دَ قُدُوسیتِ اَزُو شَرِیک شُنی. ^{۱۱} هر اصلاح-و-
تربیه دَ غَیْتیکه انجام موشه دَرْدآور آسته، نَه خوشایند؛ مگم
پسانتر دَ امزُو كسای كه دَ وَسِیلَه شی تربیه شُدِه، ثَمَرِ
آرامبخشِ عدالت میدیه.

^{۱۲} امزی خاطر دِستای ضعیف و زانُوهای سُسْت خُو ره قوی
كُنید. ^{۱۳} و بَلَدِه پایای خُو راه های راست جور كُنید تا کسی كه
لَنگ آسته از راه بُر نَشْنه، بَلَكه شفا پیدا كُنه.

باخبر کدو د باره پس رفتو سون گناه

^{۱۴} دُمبالِ صَلح-و-صفا قد پگِ مردُم بَشید و بلده مُقَدَّس شُدو

کوشش کُنید که بدونِ ازی هیچ کس مولا ره نَمینگره.

^{۱۵} هُوش خُو ره بَگیرید که هیچ کس د مینکل شُمو از فیضِ

خُدا محروم نَشنه و هیچ ریشِه تلخ کته شده باعِثِ رَنج-و-

مُشکِلاتِ نَشنه و د وسیله شی غَدِر کسا آلوده نَشنه. ^{۱۶} تُوخ

کُنید که هیچ کس فاسِق و بے حَیثِیتِ نَشنه، رِقَمِ عیسو که حقِ

اوّلباری خُو ره د یگ وخت نان سَودا کد، ^{۱۷} چُون شُمو میدنید

که بعد ازو ام او خاست که صاحبِ بَرکت شنه، مگم رد شد،

چراکه راهِ پس گشت بلده شی نَبود، باوجودِ که قد آودیده د

جُستجویِ شی بُود.

^{۱۸} شُمو نزدیکِ کوهی نَمَدید که کس بتنه دَرُو دِست بزنه،

کوهی که اَلَنگِه آتِش، تَریکی، تَیرگی، بادِ شَدید ^{۱۹} و صَدایِ

شِیپور دَشته بَشه و آوازِ کلامی که شِنونده ها زاری کد که

دیگه قد ازوا توره گفته نَشنه. ^{۲۰} - چُون اونا تابِ امزُو حُکم

ره آورده نَتَنِست که گفته شُدَد: ”حتی اگه یگ حیوان ام د

کوه دُکه بُخوره، او باید سنگسار شنه. “ ^{۲۱} امو مَنظره د

اندازه ترسناک بُود که موسی گفت: ”ما از ترس میلَرزُم. “ -

^{۲۲} دَ حَقِيقَتِ شُمُو نَزْدِيكِ كَوِهَ صَهِيوِن كِه شَارِ خُدَايِ زِنْدِه اَسْتِه

اَمَدِيد، يَعْنِي دَ اَوْرُشَلِيمِ اَسْمَانِي وَ دَ مَجْلِسِ مَلَايِكِه هَايِ
بِه حِسَابِ، ^{۲۳} دَ جَمَاعَتِ اَوَّلِبَارِي هَايِ كِه نَامِ هَايِ اَزْوَا دَ عَالَمِ
بَالِه نُوِشْتِه شُدِه، دَ پِيَشِ خُدَايِ كِه قَاضِي پِكِ اَسْتِه، دَ پِيَشِ
اَرُوَاحِ مَرْدُمَايِ عَادِلِ كِه كَامِلِ شُدِه، ^{۲۴} دَ حُضُورِ عَيْسَى وَ اَسِطَه
عَهْدِ نَوِ وَ دَ پِيَشِ خُونِ پَاشِ دَدِه شُدِه كِه اَز خُونِ هَايِيلِ كَدِه
تَوْرِه خُوْبْتَرِ مُوَكِيَه.

^{۲۵} تُوخِ كُنِيد كِه اَمْرُو كِه تَوْرِه مُوَكِيَه رُوِي گَرْدُو نَشْنِيد، چُون
اَكِه كَسَايِ كِه اَمْرُو كِه دَ رُوِي زَمِي تَوْرِه كُفْتِ رُوِي گَرْدُو شُدِ وَ
دُوْتَا نَتْنِسْت، پَسِ مَوْ چَطُورِ مِيْتَنِي دُوْتَا كُنِي اَكِه اَمْرُو كِه اَز
اَسْمُو تَوْرِه مُوَكِيَه رُوِي گَرْدُو شُنِي؟ ^{۲۶} دَ اَو غَيْتِ اَوَازِ اَزْوِ زَمِي
رِه تَكَانِ دَدِ، مَكَمِ اَلِي اَوِ وَعَدِه كَدِه كِه ”مَا يَكِ دَفْعِه دِيَكِه نَه
تَنهَا زَمِي رِه، بَلَكِه اَسْمُو رِه اَمِ تَكَانِ مِيدِيمِ.“ ^{۲۷} اَمِي عِبَارَتِ
«يَكِ دَفْعِه دِيَكِه» سُونِ اَز بَيْنِ رِفْتُونِ چِيَزَايِ اِشَارِه مُونِه كِه
تَكَانِ پَدِيَزِ اَسْتِه -- يَعْنِي چِيَزَايِ كِه خَلْقِ شُدِه -- تَا چِيَزَايِ كِه
تَكَانِ نَاپَدِيَزِ اَسْتِه، بَاقِي بُمْنِه. ^{۲۸} پَسِ، اَزِي كِه مَوْ پَادِشَاهِي
تَكَانِ نَاپَدِيَزِ رِه دَ دِسْتِ مِيرِي، بِيِيدِ كِه شُكْرُگَزَارِي كُنِي وَ خُدَا
رِه قَدِ تَرَسِ وَ اِحْتِرَامِ بَطُورِي عِبَادَتِ كُنِي كِه قَابِلِ قَبُولِ اَزْوِ

بشه، ^{۲۹} چون خدای مو آتشی آسته که موسوزنه.

نصیحت های آخری

۱۳ بیلید که مُحَبَّتِ برادرانه شُمو برقرار بشه. ^۲ دَ یاد شُمو بشه که از بیگنه گو مهمون نوازی کُنید، چراکه امزی طریق بعضی مردُم نافامیده از ملایکه ها مهمون نوازی کده. ^۳ بندی ها ره دَ یاد خُو بیرید مثلِ که بُگی شُمو ام قد ازوا بندی آستید؛ کسای ره که آزار-و-آذیت موشه دَ یاد خُو بیرید، رقمی که بُگی خودون شُمو آزار-و-آذیت موشید. ^۴ رابطَه زن-و-شویی باید دَ وسیله پگ احترام شُنه و جاگه شی دُور از ناپاکی بشه، چراکه خُدا آدمای فاسق و زناکار ره قضاوت مونه. ^۵ زندگی خُو ره از پُولدوستی دُور نگاه کُنید و دَ چیزی که دَرید قِنَاعَت کُنید، چراکه خُدا گفته: ”تُو ره هرگز ایله نَمِیدُم و تنها نَمِیَلُم.“ ^۶ پس مو قد اطمینان مَوگی: ”خداوند مددگار مه آسته، ما ترس نَمُوخوَرُم.“

”انسان دَ خِلاف مه چیز کار میتنه؟“

^۷ رهبرای خُو ره دَ یاد خُو بیږید، امو کسای ره که کلامِ خُدا ره

دَز شُمو بیان کد؛ دَ باره نَتیجه زندگی ازوا فکر کُنید و از

ایمان ازوا سرمَشق بَگیرید. ^۸ عیسیٰ مسیح دِروز، اِمروز و تا

اَبَد امو آسته. ^۹ دَ وسیله تعلیمای مُختلِف و بیگنه هر طرف

بُرده نَشنید، چُون بَلده دِل های مو بهتر آسته که دَ وسیله فیضِ

خُدا قوی شُنه، نه دَ وسیله مُقررات دَ باره خوراک ها که بَلده

اِجرا کُننده ها کُدم فایده نرسند. ^{۱۰} مو یگ قُربانگاه دَری که

خِدمتگاری خَیمه مُقدَّس حق ندره که از قُربانی ازو بُخوره.

^{۱۱} چراکه جَسدای امزو حیوانای که پیشوای بزرگ خُون ازوا ره

دَ عنوانِ قُربانی گناه دَ جایگاهِ مُقدَّس موبره، دَ برونِ خَیمه‌گاه

سوختنده موشه. ^{۱۲} امزی خاطر عیسیٰ ام دَ برونِ درگه شار

رَنج-و-عذاب کشید تا قوم ره قد خُونِ خود خُو تقدیس کُنه.

^{۱۳} پس، بیید که دَ برونِ خَیمه‌گاه دَ پیشِ ازو بوری و امو

رَسوایی ره تَحْمَل کُنی که او دید. ^{۱۴} چُون دَ اینجی مو شار

دایمی نَدَری، بلکه چیم دَ راهِ شاری آستی که امدنی یه.

^{۱۵} آلی بیید که دَ وسیله عیسیٰ دوامدار قُربانی حمد-و-ثنا ره دَ

خُدا تقدیم کُنی، یعنی ثَمَرِ لب های خُو ره که نامِ ازو ره اقرار

مُوکُنه. ^{۱۶} انجام دَدونِ کارِ نیک و خَیرخاهی ره از یاد خُو

نَبَرید، چُون خُدا امزی رقم قُربانی ها خوش موشه. ^{۱۷} از

رهبرای خُو اطاعت کُنید و تابع ازوا بشید، چراکه اونا از
جانای شمو نگاهوانی مونه و د حُضورِ خُدا حساب ده آسته.
پس بیلیدکه اونا ای کار ره قد خوشی انجام بدیه نه قد آه-و-
ناله، چُون آه-و-ناله ازوا بلده شمو فایده مند نییه.

^{۱۸} بلده مو دُعا کُنید، چُون مو مُطمئن آستی که وجدان پاک
دری و میخاهی که د تمام کارا صادقانه رفتار کنی. ^{۱۹} ما د
تاکید کلو از شمو خاهش مونم که دُعا کُنید تا ما زودتر دُوباره
د پیش شمو آمده بتنم. ^{۲۰} خُداي صلح-و-سلامتی که چوپون
بزرگ گوسپندو، یعنی مولای مو عیسی ره د وسیله خونِ عهدِ
آبدی از مُرده ها دُوباره زنده کد، ^{۲۱} شمو ره قد هر چیزِ خوب
مُجهز کُنه تا شمو خاست-و-اراده ازو ره د جای بیرید. او هر
چیزی ره که د نظر شی خوب معلوم موشه د وسیله عیسی
مسیح د وجود مو انجام بدیه. بزرگی-و-جلال تا ابد ازو باد.
آمین.

^{۲۲} ای برارو، از شمو خاهش مونم که ای توره نصیحت آمیز مَره
تَحْمَل کُنید، چُون ما بلده شمو بطورِ مُختصر نوشته کدم.
^{۲۳} ما میخایم شمو پی بُبرید که برار مو تیموتائوس از بند آزاد
شده. اگه او زود بییه، ما قد ازو وقتی د دیدون شمو مییم.

۲۴ تمام رهبرای خُو و پگِ مُقَدَّسین ره سلام بُگید. ایماندارای
که از ایتالیا آسته دز شُمو سلام مُوگیه.

۲۵ فِیضِ خُدا نصیبِ پگِ شُمو شُنه. آمین.